

Vyjádření školitele doktorské disertační práce

Mgr. Magdalena VOPAŘILOVÁ

Právo na informace a účast veřejnosti ve věcech životního prostředí

Mgr. Magdalena Vopařilová (rozená Peterková) si za téma své doktorské disertační práce vybrala problematiku přístupu k informacím a účasti veřejnosti ve věcech ochrany životního prostředí, a to z pohledu nejen českého, ale i mezinárodního a unijního práva. Jde o problematiku z právního pohledu nesporně vysoce aktuální a zajímavou, a to jak teoreticky, tak zejména prakticky

Disertační práce o celkovém rozsahu 191 stran je přehledně a velmi logicky rozčleněna do pěti částí (včetně úvodu, ale bez závěru a příloh), dále dělených na kapitoly a podkapitoly. Postupně se autorka zabývá nejprve obecnou teorií procesních práv v ochraně životního prostředí. Celá problematika je postupně rozebrána jak z hlediska de lege lata, tak i de lege ferenda, a to zejména úsecích práva na informace a dále různých forem podílu veřejnosti na rozhodování v ochraně životního prostředí a jeho složek.

Práce je doplněna výstižným anglickým abstraktem. Velmi rozsáhlá je nejen použitá bibliografie v českém a z části i anglickém jazyce, ale i judikatura a internetové prameny. Práce je na velmi dobré jazykové a grafické úrovni. Autorka musela pracovat s velkým množstvím pramenů, a to nejen v českém, ale též v anglickém jazyce, což se příznivě odrazilo na celkové konečné podobě díla.

Autorka se ve své práci zabývá zvolenou problematikou v celé její šíři a složitosti. Osvědčuje dle mého názoru své hlubší právní znalosti této materie. Zúročila v ní jak svoje profesionální působení jako odborné asistentky na Katedře správního práva Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, (vyučuje jak právo správní, tak i právo životního prostředí), tak i dlouhodobou spolupráci s Katedrou práva životního prostředí PF UK v Praze. Práce je komplexní a potvrzuje také velmi dobrou právní orientaci doktorandky v celé problematice práva životního prostředí (do jisté míry i práva mezinárodního, unijního a správního) v návaznosti i na jiné vědní obory. Předkládaná disertační práce je výsledkem soustavného několikaletého výzkumného úsilí v rámci externího doktorského studia doktorandky, jakož i celkového teoretického i praktického zájmu autorky o zvolenou problematiku.

Autorka se věnuje nejen popisu, ale zejména teoretické analýze a srovnání institutu práva na informace a zejména pak formám účasti veřejnosti na rozhodovacích procesech, a to jak v mezinárodním a unijním právu, tak i v právu českém. Neopomněla však ani otázky související a problematiku vhodně doplnil o judikaturu a praktické příklady.

Vlastní tvůrčí přístup autorky shledávám zejména v částech 4. a 5., kde se intensivně věnuje rozboru, srovnáním, úvahám a komentářům (včetně postojů *de lege ferenda*) vybraných právních i věcných problémů. Nejpozoruhodnější však dle mého názoru jsou dílčí shrnutí na konci jednotlivých kapitol a zvláště samotný závěr, v němž jsou naznačeny některé výsledky i cesty možných řešení.

Celkově hodnotím uvedenou disertační práci jako zdařilé původní vědecké dílo, které je přínosem na poli poznání v oblasti práva životního prostředí. Doktorandka dle mého názoru dobře osvědčila nejen své schopnosti teoretické práce a studia, včetně práce s vědeckou literaturou, ale též způsobilost tyto propojovat a interpretovat ve spojení se svými poznatky z teorie i praxe. Mgr. Magdaléna Vopařilová svojí disertační prací prokázala odbornou způsobilost tak, jak to vyžadují české právní předpisy pro udělení titulu PhD.

Práci celkově hodnotím jako standardní a plně doporučuji její ústní obhajobu. V rámci ústní obhajoby se doporučuji zaměřit zejména na otázce „*Jakou měrou je již do podmínek ČR implementována Arhuská úmluva ?!*“.

Na Přimdě dne 15. února 2012

Prof. JUDr. Milan DAMOHORSKÝ, DrSc.
školitel

